

KONKURSFÖRVALTARKOLLEGIERNAS FÖRENING

HÖGSTA DOMSTOLEN	
Ink.	1996 -10- 3 0
Dnr	T 431 /19..... ⁹⁶
Aktbil.nr	9

YTTRANDE
1996-10-30

Högsta Domstolen
Avd 2
Box 2066
103 12 STOCKHOLM

Mål nr T 431/96

Advokaten Per Settergren ./.. Nordbanken angående klander av slutredovisning enligt konkurslagen

Konkursförvaltarkollegiernas förening har av Högsta Domstolen genom skrivelse av den 17 juni 1996 beretts tillfälle att inkomma med yttrande i rubricerade mål. I anledning härav anför föreningen följande.

SAMMANFATTNING

Konkursförvaltarkollegiernas förening är av den uppfattningen att Högsta Domstolen skall fastställa hovrättens domslut.

SKÄL FÖR FÖRENINGENS STÅNDPUNKT

I rättsfallet NJA 1988 s 332 förelåg frågan om vid exekutiv försäljning under konkurs av fastighet återförd mervärdesskatt enligt 15 § 5 och 6 st lagen (1968:430) om mervärdesskatt skulle anses vara sådan kostnad som sägs i 12 kap 25 § 2 st utsökningsbalken jämfört med 81 § konkurslagen (1921:225), numera 14 kap 18 § konkurslagen (1987:672). Högsta Domstolen kom därvid fram till att sådan återföring av skatteavdrag som avsågs i nämnda bestämmelse i mervärdesskattelagen inte kunde beaktas vid en köpeskillingsfördelning efter ett exekutivt förfarande. Den i anledning av den exekutiva försäljningen uppkomna mervärdesskatteskulden skulle således inte inkräkta på pantbrevsinnehavares rätt till betalning ur fastigheten.

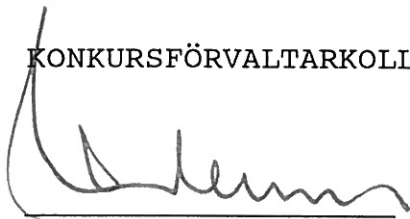
Enligt rättsfallet NJA 1991 s 383 har Högsta Domstolen vid tolkning av bestämmelsen i 6 kap 3 § jordabalken om beräkning av tillägg till pantbrevs belopp uttalat att, för att ej försvåra konkursförvaltares försäljning under hand, denna bestämmelse analogivis skall anses omfatta även sådan försäljning. Föreningen finner att av samma skäl pantbrevsinnehavares utdelning vid försäljning av fastighet, där återföring av mervärdesskatt är aktuell, ej får påverkas av om fastigheten säljes exekutivt enligt utsökningsbalken eller av konkursförvaltaren under hand.

Av rättsfallet NJA 1988 s 332 torde därför följa att vid fastighetsförsäljning på grund av konkurs, statens fordran på återförd mervärdesskatt inte utgör sådan konkurskostnad, som enligt 14 kap 18 § konkurslagen får inkräkta på pantbrevsinnehavares rätt till betalning ur fastigheten. Föreningen har därvid särskilt noterat att Högsta Domstolen betonat den restriktivitet som till skydd för fastighetskrediten har präglat lagstiftningen, när det gällt inskränkning i pantbrevsinnehavares rätt till betalning ur fastighet.

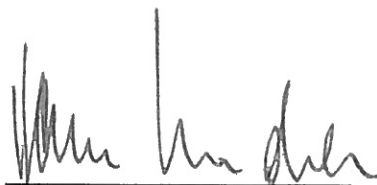
Efter försäljningen under hand av fast egendom, anser föreningen att förvaltaren innehar den av honom emottagna likviden för pantbrevsinnehavarnas räkning. För dessa medel är han redovisningsskyldig till dem och kan endast göra avdrag för konkurskostnader enligt 14 kap 18 § 1 st konkurslagen, vilket är uttryckligen påpekat i samma paragrafs andra stycke.

Även om - enligt i målet gällande bestämmelser - den återförda mervärdesskatten är en massaskuld, äger således förvaltaren ej reglera denna med användande av medel han erhållit som likvid för fast egendom innan samtliga pantbrevsinnehavare fått fullt betalt. Enligt föreningens uppfattning har denna ståndpunkt accepterats av staten. För att undvika att konkursbo onödigtvis försätts i konkurs har de flesta kronofogdemyndigheter godtagit att förvaltaren som reglering av boets mervärdesskatteskuld, uppkommen på grund av återförd mervärdesskatt, redovisar de likvida medel som återstår i boet, sedan utdelning skett till därtill berättigade borgenärer och förvaltaren lyft arvode och kostnadsersättning.

KONKURSFÖRVALTARKOLLEGIERNAS FÖRENING

Lars Wenne

Hans Lindell